

²¹ Христодор Г. Бабаджов - син на жеравненеца Георги Тодоров Къндев (Бабаджов, Баба-джата), овчар в Добруджа. Вж. Д. Константинов. Жеравна..., с. 65; А. Нягурова. Родовата памет..., 50-51, 189.

²² Най-вероятно става дума за първия брой на „Периодическо списание на Българското книжовно дружество, урежда ся от Деловодителят на Дружеството В. Д. Стоянов“ (Браила), г. I, 1870, кн. 1.

²³ Към 1870 г. турската златна лира (алтын, меджиедие) се равнява прибл. на 110-120 гроша, т.е. 6 лири са към 660-700 гроша.

²⁴ Става въпрос за „Обявление от БКД“ [за предстоящото издаване на „Периодическо списание“ и сборници, подписано от Марин Дринов, Васил Друмев и В. Д. Стоянов]. Браила, 26 март 1870, 4 с. (М. Стоянов. БВК. Т. I, с. 386, № 8128; Обявления за български възрожденски издания. Съст. Н. Данова, Л. Драголова, М. Лачев, Р. Радкова. С., 1999, 190-199, № 76). То е отпечатано в румънската акционерна печатница „Триъгълник“ - Браила, управлявана от Перикли М. Пестемалджиоглу. Вж. и писмото от Добри Ганчов до В. Д. Стоянов (Галац, 31 май 1870). - ЦДА, ф. 2081к, оп. 1, а.е. 35, л. 1.

²⁵ Българското благотворително читалище „Зора“ в Сливен е основано в 1859 г. от учители и общественици като Сава Доброплодни, Добри Чинтулов, Иван Добровски, д-р Георги Миркович, Стефан Гидиков - пръв негов председател и др. (С. Табаков. Опит..., Т. II, 543-552). През 1872 г. В. Д. Стоянов посещава Сливен и изнася в читалището две сказки: „За възникването на БКД в Браила“ и „За живота и дейността на Йосиф Шросмайер, хърватски епископ“ (Пак там, с. 532).

²⁶ Дойно Д. Стоянов - брат на В. Д. Стоянов, по това време овчар в Северна Добруджа.

²⁷ Люца Д. Стоянова (1858-1895) - по-малка сестра на В. Д. Стоянов. Сключва брак с Иван Митев (А. Нягурова. Родовата памет..., с. 135, 148).

²⁸ Става дума за Руско Д. Стоянов.

²⁹ Стоян Димов кехая - родоначалник на Стоян-кехайовия род, дядо по бащина линия на В. Д. Стоянов. Едър овцевъд в „Долното поле“ (Одринско) и по-късно в Северна Добруджа (с. Первалий, Мангалийска каза). Един от ктиторите на обновената през 1833-40 г. жеравненска църква „Св. Николай Мирилийски“. Вж. Д. Константинов. Жеравна..., с. 409, 96-97; А. Нягурова. Родовата памет..., с. 110, 135. Неговата дъщеря Мария Стоян-кехайова (1836-1924) - сестра на Тодор и Димитър Стоянови Кехайови, е съпруга на Димитър Русков (†1864) от с. Градец (Котленско), учител в родното си село (1857-64). Техен син е ген. Радко Димитриев (1859-1918), чието рождено име е Руско Д. Русков (НБКМ-БИА, II В 10456, л. 58 сл.; Хр. Димитров. Село Градец (Котленска околия). С., 1934, 48-53, 64, 161; Ив. Русев. Сие да се знае..., с. 119, 206; А. Нягурова. Родовата памет..., с. 37).

³⁰ Става въпрос за ПСпБКД (Браила), г. I, 1870, кн. 2. С разпространението на издалието се занимава основно Васил Д. Стоянов. Вж. неговото писмо до Димитър Ценович